

Přijměte pozvání prožít velikonoční svátky v kruhu našeho farního společenství:

- Do Svatého týdne vstoupíme **Květnou nedělí**. Před mší svatou se shromáždíme před farou na Komenského náměstí a žehnáním ratolestí a průvodem si připomeneme Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma. Vzhledem k pozdnímu datu Velikonoc může nastat problém se sháněním jívových ratolestí, proto doporučujeme, aby si farníci případně opatřili jinou vhodnou alternativu (např. palmové z květinářství). Po průvodu při mši svaté v kostele vyslechneme zprávu o utrpení našeho Pána Ježíše Krista, jak ji zaznamenal ve svém evangeliu sv. Lukáš.
- Misijní jarmark[®]** na Květnou neděli, který bude po mši svaté před kostelem, je jedním z mnoha malých kroků na cestě našeho obrácení. Zapojit se můžeme různými způsoby – osobní či společnou modlitbou, nabídkou svých dovedností nebo přebytků – od pečených buchet, přes pletené ponožky, šité sáčky a velikonoční dekorace třeba k tomu, co nám vyrostlo za okny či na zahrádce. Nedílnou součástí jarmarku je samozřejmě také finanční sbírka, kterou opět věnujeme na projekty Papežských misijních děl. Kéž letošní Misijní jarmark[®] přinese plody osobní, společné i celosvětové radosti. Díky za vaši podporu.
- Na **Zelený čtvrtek** při večerní mši na památku Večeře Páně proběhne **obřad umývací nohou**; opět prosíme, aby se připravili dobrovolníci, kteří se obřadu zúčastní.
- Velký pátek** je dnem **přísného postu**. Tento den církve neslaví žádné svátosti, ale rozjímá o utrpení Pána Ježíše. I letos proto zveme všechny farníky na společnou **modlitbu křížové cesty**, ke které se sejdem v **10.30 h** v Semilech u děkanského kostela a vydáme se na jeden ze semilských vrchů. Cesta bude vhodná i pro kočárky. Večer se sejdem v kostele, abychom si ve zvláštních obřadech Velkého pátku připomněli Kristovo utrpení. V bohoslužbě slova zazní pašije podle Jana, proběhne obřad uctívání kříže a svaté přijímání.
- Na **Bílou sobotu** bude kostel otevřen od 10.00 do 21.00 h a všichni jsou zváni k adoraci a rozjímání u „Božího hrobu“. Aby kostel nezůstal prázdný, prosíme, aby se jako každý rok na zvláštní papír napsali dobrovolníci, kteří zde v určitý čas budou přítomni. Ve 21.00 h začnou obřady **Velikonoční vigilie**, a to tradičně žehnáním ohně před hlavním vchodem do kostela. Po skončení slavnostní vigilie jsou všichni zváni na **agapé** v prostorách fary.
- Neděle **Zmrtvýchvstání Páně** je největší slavností křesťanského roku. Podle starobylé tradice se tento den **žehnají velikonoční pokrmy** (pečení beránci apod.).

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto dvojčísla: 28. března 2019. Uzávěrka následujícího čísla: **25. dubna 2019**. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 1. 4. – 28. 4. 2019

1. 4.	Po	–	–	–
2. 4.	Út	KA	18.00	za ++ Jana a Cecilii Novotné a živé členy rodiny
3. 4.	St	KA	08.00	za uzdravení dcery a Boží ochranu dětí
4. 4.	Čt	–	–	–
5. 4.	Pá	–	–	–
6. 4.	So	DD	13.30	za farníky
		KA	18.00	na úmysl dárce

7. 4. Ne 5. NEDĚLE POSTNÍ

	KO	08.30	za † Ludmilu Kadlecovou
--	----	-------	-------------------------

8. 4.	Po	–	–	–
9. 4.	Út	KA	08.00	za uzdravení Dariny
		KK	16.30	mše sv. pro děti
10. 4.	St	KA	08.00	za † Štefana
11. 4.	Čt	KA	08.00	za ++ Františka, Annu a dceru Jarmilu
12. 4.	Pá	KO	17.30	<i>pobožnost křížové cesty</i>
		KO	18.00	za zdraví a Boží pomoc pro Kamilu
13. 4.	So	DD	13.30	za farníky
		KA	18.00	za zdraví a Boží pomoc pro Martu a syna Petra s rodinou

14. 4. Ne KVĚTNÁ NEDĚLE

žehnání ratolestí a průvod (začátek obřadů před farou)

	KO	08.30	za † Milenu Plachtovou a rodiče a za † Františka Matouše, oboje rodiče a sourozence
--	----	-------	---

Předvelikonoční úklid kostela a okolí se bude konat v sobotu 6. dubna 2019 od 8.00 h ráno. V plánu je provést běžný úklid vnitřku kostela a jarní úklid v jeho okolí (pohrabání, úklid větví, odpadků apod.) včetně drobných oprav dle potřeby. Náradí lépe vlastní, ale není podmínkou.

Možnost přijetí svátosti smíření v Semilech před velikonočními svátky:

15. 4. (pondělí)	–	15.00 – 17.30	na faře
16. 4. (úterý)	10.00 – 12.00	15.00 – 17.30	na faře
17. 4. (středa)	–	14.00 – 17.30	na faře

15. 4. Po PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE

KA 18.00 za † Jarolíma

16. 4. Út ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE

KA 18.00 za † Andreje

17. 4. St STŘEDA SVATÉHO TÝDNE

KA 08.00 za zdraví, Boží požehnání a obrácení rodiny

18. 4. Čt ZELENÝ ČTVRTEKKO 18.00 *mše na památku Večeře Páně*
za † Jiřího Jandu a Boží pomoc při výchově dětí**19. 4. Pá VELKÝ PÁTEK**KO 18.00 *obřady Velkého pátku**den přísného postu***20. 4. So BÍLÁ SOBOTA***sbírka na Svatou zemi (pokladnička)*KO 10.00 – 21.00 *adorace NSO u „Božího hrobu“*KO 21.00 *velikonoční vigilie*
za farní společenství**21. 4. Ne Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ**

KO 08.30 za †† Annu a Františka Stránské a celý rod

CH 15.00 na úmysl

22. 4. Po

KO 08.30 na úmysl

CH 15.00 na úmysl

23. 4. Út

KO 18.00 za zdraví a Boží požehnání pro Vojtěcha Karlíka

24. 4. St

KA 08.00 za † Jiřího Jóna

25. 4. Čt

KA 08.00 za zdraví a Boží požehnání pro Marka Stránského

26. 4. Pá

KO 18.00 na úmysl

27. 4. So

DD 13.30 za farníky

KO 18.00 za † Jaroslava Tichého a jeho sestru

28. 4. Ne 2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)

KO 08.30 za Milicu Karmáškovou a rodiče a za †† Slávku a Jana Hermochovy

CÍL POSTNÍ DOBY**Pascha – přechod k Bohu**

Již po dlouhá staletí prožívá církev čtyřicet dní před Velikonoce jako důležitý a posvátný čas. Zpočátku šlo především o dobu, kdy se žadatelé o křest bezprostředně připravovali na svůj velký okamžik, který měl nastat o velikonoční Velké noci. Také to byl ale čas veřejného pokání, kdy lidé, kteří se dopustili velkého poklesku, veřejně projevovali lítost a nápravu svého jednání, aby pak na Zelený čtvrtek mohli být znovu přijati do společenství církve. K tomuto času pokání se postupně připojili i všichni křesťané, kteří tím vyjadřovali svou ochotu obrátit se a připravovali se na obnovu svého křtu.

Postní doba je dobou zacvičování se do lepšího způsobu života. Jde o čistotu srdce. Svátek Pascha – přechod k Bohu, na který se postem připravujeme, znamená povstání ze starých životních vzorců do svobody v Ježíši Kristu. Svobody například i od nutkání okamžitě uspokojit jakoukoli svou chvilkovou potřebu.

Čtyřicítka je číslem obnovy

Čtyřicítka je číslem obnovy. Potopa trvá čtyřicet dní. Za čtyřicet dní vezme za své

všechno, co se staví proti skutečnému lidství, aby tak člověk mohl být jakoby znovuzrozen. Mojžíš zůstane po čtyřicet dní na vrcholku hory Sinaj. Postem se připravuje na setkání s Bohem, který mu tam nahoře předá Desatero. Tento čas na posvátné hoře Mojžíše promění a on se vrací dolů do údolí jako zářící člověk. Po čtyřicet let putuje Izrael pouští, než dorazí do zaslíbené země. Čtyřiceti let je zapotřebí k tomu, aby se člověk dokázal vymanit z otroctví starých životních vzorců a vstoupil do země, kde se stane zcela a beze zbytku sebou samým. Čtyřicet dnů putuje Eliáš pouští, aby se na hoře Choréb mohl setkat s Bohem. Také on se při tom postí a otevře se natolik, že dokáže vnímat Boha v mlčení. Po Jonášově kázání se Ninivští po čtyřicet dní kají, aby si vyprosili Boží smilování. A konečně i Ježíš se na poušti čtyřicet dní postí, aby odrazil ďáblovu pokoušení.

Půst, který spojuje Mojžíše, Eliáše a Ježíše, má jediný cíl: být otevřen pro setkání s Bohem, které proměňuje člověka, proniká ho skrz naskrz božským světlem a činí z něho světlo pro ostatní.

A. Grün: *Otče, odpusť jim. Sedm Ježíšových slov na kříži.*
Karmelitánské nakladatelství.

VELKÝ PÁTEK

Velký pátek připomíná den smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, jeho poprava i pohřeb.

Podle evangelií odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se přibližně v tento čas věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě, jejímž centrem je kříž, a přednáší se modlitby za bolesti celého světa (rozdělení, války, špatné vztahy, nejednota křesťanů...).

Křesťané věří, že Ježíš Kristus zemřel zástupně za každého z nás. Ježíšův spásný čin spočívá v tom, že všechen následek našeho sobeckého a zlého jednání (hříchu) dopadl na něj,

místo na nás. Vzal naše prokletí na sebe. Na kříži protřpěl to, co způsobuje hřích – ztrátu Boha. Toto největší utrpení vytrpěl až do dna. „Bože můj, Bože můj“ – zvolal na kříži – „proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,6).

Ježíš svou cestou s křížem („křížovou cestou“), svou smrtí a nakonec svým zmrtevýchvstáním „prošlapal“ cestu pro každého z nás. Cestu i přes mnohá životní trápení a nakonec i smrt. Ale je to cesta k naplněnému životu s Bohem, cesta skrze vzkříšení.

A je jen na každém člověku, zda Ježíšovu nabídku přijme...

jsou kompenzované jiným způsobem při dalších drobných činnostech ve prospěch farnosti, které lidé z technických služeb nefakturují.

Platba za osvětlení kostela na Koštofranku – tyto výdaje kryje dotace z města Semily, jejíž výše je adekvátní spotřebě el. energie.

Možnosti využívání různých dotačních titulů – M. Klodner konstatoval, že v současné době není možné v této oblasti prakticky co získat. Tuto oblast je průběžně sledována a v případě objevení se využitelného dotačního titulu bude farní rada informována.

K využití peněz z kasiček umístěných v kostele J. Gajdošík sdělil, že tyto obnosy se nezapočítávají do výtěžků sbírek a jsou používány na odměny za práci kostelníka a varhaníků.

PASTORAČNÍ ZÁLEŽITOSTI

Noc kostelů 2019

S touto akcí se i letos počítá, vychází na pátek 24. 5. 2019. Z grantového programu města Semily bude poskytnuta dotace 9 500,- Kč. Program je zatím otevřený, všichni farníci se na něm mohou podílet jak nápady, tak jejich realizací. Iniciativu přislíbily ženy z farnosti – naplánují na svých setkáních RaJ.

Postní duchovní obnova

Duchovní obnovu farnosti bude vést P. Hyacinth Ullman OP, a to v termínu 29. – 31. 3. 2019 (pátek – neděle). Možnost svátosti smíření během celé soboty.

Setkávání lidí ve farnosti

Rozeběhlo se setkávání žen z farnosti (pod názvem RaJ), nicméně toto není dostupné pro všechny (doprava, ostych). K. Svobodová sdělila, že jednou za čas proběhne setkání RaJ na faře v Semilech, aby se ho mohlo účastnit více farníků.

OSTATNÍ ZÁLEŽITOSTI

Kostelník

Pan Fabiánek chce zatím dle svého sdělení pokračovat ve vykonávání práce kostelníka.

V případě, že by chtěl skončit, je připraveno řešení – vybrané rodiny z řad farníků převezmou na sebe tuto službu, projdou zaškolením a budou se v této činnosti střídát.

Péče o okolí kostela

Brigády farníků budou pokračovat dle schváleného plánu. Nejbližší termín je sobota 6. 4. 2019 – jarní a předvelikonoční úklid kostela a jeho okolí. Další termín bude v sobotu 18. 5. 2019 (před Nocí kostelů) – sekání trávy, úklid okolí kostela, drobné opravy.

K. Svobodová sdělila, že z rozhovorů s lidmi zjistila, že podílet se na revitalizaci okolí kostela by mělo zájem více lidí i mimo naše farní společenství. Farní rada souhlasila, aby se tito lidé oslovili a posléze by se mohly dát dohromady podněty, jakým způsobem okolí kostela zušlechtit.

Nové webové stránky farnosti

M. Lukeš se nabídl, že v rámci své semestrální práce ve škole vytvoří nové farní webové stránky. Jejich roční provoz vyjde cca na 500 Kč, což je vzhledem k přínosu tohoto webu přijatelné. Tvorbu obsahu těchto stránek bude koordinovat M. Kraus.

Potravinová banka v Semilech

M. Klodner sdělil informaci, že se chystá zřízení pobočky liberecké potravinové banky ve městě Semily. Bližší informace budou k dispozici později.

Další veřejné setkání farní rady se bude konat ve čtvrtek 30. 5. 2019 v sále fary od 18.00 h, očekáváno je řešení následujících témat:

- *vyhodnocení Noci kostelů, pouť*
- *další pastorační záležitosti*
- *diskuze a rozhodnutí, jak naložit se získanými prostředky z prodeje majetku (Riegrova stezka)*
- *diskuze nad dalšími investičními akcemi a způsobem jejich financování*

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH V OKOLNÍCH FARNOSTECH

	14. 4. Květná neděle	18. 4. Zelený čtvrtek	19. 4. Obřady Velkého pátku	20. 4. Velikonoční vigilie	21. 4. Boží hod velikonoční	22. 4. Pondělí v oktávě velikonočním
Bozkov	10.00	18.00	18.00	20.00	10.00	10.00
Jablonec n. J.	10.30	19.00	14.30	–	05.00	–
Libštát	11.00	19.00	19.00	–	04.30	?
Lomnice n. P.	09.30	17.00	17.00	21.00	09.30	?
Jilemnice	09.00	19.00	19.00	20.00	09.00	09.00
Loukov	08.00	17.30	15.00	22.00	08.00	08.00
Mříčná	–	17.00	–	–	07.45	–
Paseky n. J.	–	–	–	–	15.00	–
Roprachtice	–	–	–	–	10.30	–
Tatobity	10.00	–	–	–	10.00	–
Železný Brod	08.30	18.00	18.00	20.00	07.00, 09.00	08.30

PŘEHLED PAPEŽSKÝCH BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Na TV NOE můžete sledovat přenosy velikonočních bohoslužeb papeže Františka:

- **Květná neděle od 10.00 h** – Náměstí sv. Petra, Řím
- **Zelený čtvrtek od 09.30 h** – Missa chrismatis z baziliky sv. Petra
- **Velký pátek od 17.00 h** – obřady z baziliky sv. Petra, od 21.15 h křížová cesta z Kolosea
- **Bílá sobota od 20.30 h** – velikonoční vigilie z baziliky sv. Petra
- **Neděle velikonoční od 10.00 h** – mše sv. z Náměstí sv. Petra a požehnání *Urbi et Orbi*

AKTUÁLNÍ INFORMACE

SETKÁNÍ RAJ

Srdečně zveme všechny ženy na další setkání **RaJ** (Radujte se a jásejte):

- **úterý 9. 4. 2019 od 20.00 h** – sejdeme se u Svobodových v Benešově u Semil č. p. 7 na společné rukodělné tvoření pro misijní jarmark na Květnou neděli
- **úterý 23. 4. 2019** – sejdeme se opět u Svobodových v Benešově nad velikonočním tématem **Radujte se, byl vzkříšen!**

Další informace rády poskytnou K. Svobodová (731 625 926) a A. Holubcová (604 655 608).

POZVÁNÍ ČKA – KLUB BETANIE JILEMNICE

Zveme na přednášku vzácného hosta **Dr. Jiřího Grygara ve čtvrtek 4. dubna 2019 od 17.30 h na téma ŽIVOT VE VESMÍRU.**

Jilemnice – Erbovní sál Krkonošského muzea

Přinášíme závěrečnou část textu P. Aleše Opatrného o vině a odpuštění.

Co víře v odpuštění překáží

Psychologicky účinným blokem může být nedostatek zkušenosti s lidským odpuštěním nebo zklamání v této věci. Podobně může působit silná neláska k sobě samotnému, ve které člověk nedokáže uvěřit, že je „milování hodný“, a to dokonce Bohem. V neposlední řadě překáží víře v odpuštění špatná teologie i špatná kající praxe.

Pokud totiž člověk staví odpuštění především na svých vlastních činech, nevěří, že pro odpuštění musí něco udělat především Bůh. Má-li člověk dojem, že si musí odpuštění zasloužit, že Boží odpuštění bude možné teprve jako odpověď na jeho rozsáhlé kající skutky, nebere vážně spasitelské dílo Kristovo a bezpodmínečnost Boží lásky. Pokud má za to, že viny jsou pro Boha zcela nezajímavé, že se může jen „koupat v moři Boží lásky“, potom nebere vážně neúplatné Boží rozlišování dobra a zla a sotva pochopí velikost Ježíšovy záchrany.

Špatná kající praxe začíná tam, kde se v životě člověka celé smíření s Bohem redukuje na vykonání zpovědi. Ačkoliv jedním z nejdůležitějších obsahů života člověka s Bohem má být vědomí lásky a odpovědnosti, která je hříchem narušována, a proto lítostí, odpuštěním – tedy smírem – je vztah napraven, je toto všechno omezeno na dosti neosobně konaný rituál. V něm je vztah nahrazen nepatřičným zvěcněním. V takovéto kající praxi sice svátost smíření obsahuje materii (hřích), vyznání, formální lítost (často ve formě říkanky), rozhrěšení (nutná formule, kterou říká kněz), kající skutek (pochopený jako nutná „platba“), ale osobní setkání s živým odpouštějícím Bohem dotyčná osoba vůbec nevnímá. Proto také nemůže tato praxe podporovat růst lásky a důvěry mezi člověkem a Bohem.

Odpuštění v naší každodennosti

Na trvalou potřebnost mnoha Božích odpuštění ve všední každodennosti neupozornuje věřícího jen vzpomínka na vlastní poklesky při denním zpytování svědomí, ale právě tak ho má upozornit obsah modlitby Páně. Tam křesťan vyznává jak svou hříšnost („naše viny“), tak touhu po Božím odpuštění („odpusť nám“). A k tomu si připomíná mnohdy těžkou věc, totiž svázanost Božího odpuštění se svou ochotou odpouštět bližním („odpusť nám, jako i my odpouštíme“). Pokud se tedy člověk modlí modlitbu Páně tak, že vnímá obsah vyslovovaných slov a spojuje je s realitou vlastního života, pokud je denně s Bohem v osobním kontaktu a rozlišuje dobré a zlé, bude odpuštění trvalou součástí jeho života. Máme zde na mysli odpuštění Boží, které patří do soužití Boha s člověkem podobně, jako každodenní řada drobných odpouštění patří do dobrého mezilidského soužití. I dobrý vztah člověka s Bohem jakož i člověka s člověkem je protkán drobnými vinami a proto také drobnými smířeními a jen občas je potřebná zásadní likvidace „vztahových nehod“.

Malý doplněk ke katechismu

Rodiče mají mnohdy vliv na pochopení celé oblasti odpuštění u svých dětí. A dospělý křesťan je zodpovědný za to, zda se snaží i v oblasti viny a odpuštění dorůst ke skutečně dospělému chápání.

Je třeba rozlišit víru v odpuštění, kající praxi, pedagogický efekt témat vina – odpuštění – smíření u dětí, a také sociální projevy smíření a odpuštění u dospělých.

Zralé víře dospělého v oblasti odpuštění mnohdy překáží přetrvávající dětský pohled na odpuštění. Dítě by mělo v poměrně krátkém časovém úseku prožít po vině trest a odpuštění. Tak prožije své osvobození. Menší děti si zpravidla nepamatují vinu více dní – zpovídají se z toho, co udělali včera nebo

EKONOMICKÉ ZÁLEŽITOSTI**1) Oprava východního (hlavního) schodiště u děkanského kostela**

Vikariátní technik Ing. Svoboda farní radě písemně sdělil, že byla podepsána smlouva o dílo se zhotovitelem (vypověditelná bez sankce), smluvní cena 545 000,- Kč. Z ORP Ministerstva kultury ČR je možné získat dotaci 325 000,- Kč za rok 2019, přičemž obnova schodiště by šla rozdělit do dvou etap (2019 a 2020), což ve finále sice bude nákladnější, ale nikoliv pro farnost. Dotace se pak totiž dá získat dvakrát:

2019 – rozebrání schodiště včetně boků, vyklít základů, likvidace suti a případné zřízení dřevěného provizorního schodiště do kostela. Cena celkem cca 400 000,- Kč, spoluúčast farnosti ≈ 80 000,- Kč.

2020 – dokončení prací, cena cca 150–200 tisíc Kč, spoluúčast farnosti cca 30–40 tisíc Kč.

O havarijní stav se zatím nejedná, rozvíkláváním žulových kvádrů schodiště pravděpodobně nedochází k poškozování dalších částí kostela, takže můžeme klidně čekat dále, co se bude dít a jestli budou nějaké příhodnější podmínky.

Farní rada se shodla, že na finanční krytí spoluúčasti nemá farnost prostředky, na biskupství bude poslána žádost o poskytnutí bezúročné půjčky na tuto investici.

2) Restaurování varhan v děkanském kostele

Dle požadavků potencionálního dárcе (nadace Avast) finančních prostředků na restaurování varhan byly z podnětu pana děkana vytvořeny webové stránky www.semilskevarhany.cz, které mají propagovat vybírání prostředků na tuto investiční akci. Cena stránek byla 16 000,- Kč.

K akci je vydané souhlasné stanovisko Národního památkového ústavu a rozpočet prací od

varhanáře Bohumila Žlutka ze Zásady. S těmito stanovisky byla farní rada seznámena na minulém jednání.

3) Hospodaření s nabytými penězi z prodeje majetku (Riegrova stezka)

Ohledně využití získaných prostředků proběhla krátká diskuze, z níž vyplynulo, že pořízení bytu (bytu) k pronájmu by nebylo za současných podmínek pro farnost výhodné. Jako velmi nevýhodné se jeví ponechání peněz na spořicímu účtu. K. Svobodová navrhl, že by bylo možné uvažovat i o koupi jiných lesních či zemědělských pozemků, ze kterých by farnost získávala pachtovné. Vzhledem k současné relativně nízké ceně lesních pozemků tato možnost připadá v úvahu. Další možností je nějaká smysluplná investice v areálu semilské fary (hospodářská stavení, půdní vestavby), kde budou investice v budoucnu stejně nutné. Širší diskuze v rámci farnosti je na toto téma jistě nutná. Teprve na základě ní je možné přistoupit k finálnímu rozhodnutí.

4) Provozní náklady ve farnosti

Byl vznesen dotaz ohledně výše provozních nákladů ve farnosti a možností jejich snížení.

Zabezpečovací zařízení – spravuje firma Fides, platí se čtvrtletně paušální platba cca 650 Kč, dále investice do revizí a oprav zařízení. Náklady byly v roce 2017 cca 13 000 Kč, 2018 cca 8 000 Kč. J. Gajdošík sdělil, že stávající systém má být v provozu ještě cca 2 roky, pak bude nutná investice v řádů desítek tisíc Kč při přechodu na jinou formu systému. S tím se nepočítá a bude nutné řešit zabezpečení jiným způsobem.

Vyhnutí se nákladům, které je možné – příkladem byl spadlý strom u kostela, který odklidily technické služby a farnost platila fakturu, přičemž bylo v silách farníků toto odklidit svépomocí. J. Gajdošík uvedl, že tyto náklady

pravdu, ale také na to, jestli je z našeho jednání cítit upřímnost. Přetvářek, klamných úsměvů a hrané vstřícnosti zažíváme na různých místech dost a dost. V práci musíme hrát usměvavé, odpočaté a vždy ochotné zaměstnance, a tuto „hru“ si často přenášíme i do našich nejbližších vztahů. Jsme ke svým nejbližším a přátelům upřímní? A také se ptejme, jestli si dovedeme uchovat vlastní názor a stát si za ním, nebo se necháváme strhnout davem, veřejným míněním či názorem většiny?

Poslední dvě přikázání v podstatě reflektují již dvě zmíněná, ale dávají našim skutkům vnitřní rozměr. A tak by stálo za to položit si nejen otázku, co jsme udělali špatně, ale jaké byly nejnvtřnější motivy našeho jednání. Neptejme se proto pouze, kolikrát jsme lhali, ale proč jsme lhali. Neptejme se pouze, které práce jsou v neděli zakázané. Ptejme se, proč jsme v neděli dělali to a to. Zpověď není jen chladným vyznáním, kolikrát jsme se nevešli do určitých předepsaných škatulek, ale hledáním kořenů našeho nesprávného jednání. Pro nikoho z nás není příjemné přemýšlet nad hlubšími motivy našeho jednání, ale je to jediná cesta, jak jich zbavit. Tady žádné levné zkratky prostě neexistují.

K poctivému zpytování svědomí patří nejen otázka, co jsme udělali špatně (tj. která přikázání jsme porušili), ale také zamyšlení, co dobrého jsme měli možnost vykonat, ale neudělali jsme to – ať už z lenosti, ze strachu nebo z vypočítavosti. Možná, že Boha jednou bude daleko víc zajímat, co všechno jsme v životě nezměnili, a přitom to bylo v našich silách, než to, kolikrát jsme nebyli v neděli v kostele nebo omylem snědli v pátek kus masa.

Úplně nakonec jsme pak nechali otázku vztahu k sobě samému, na kterou se málokdy dostane, ale která je možná nejvíce důležitá. **Zdravě milovat sebe** neznamená dělat vše

proto, abych se měl dobře já, případně moje rodina. Milovat sebe neznamená chtít, aby všechny mé pudy byly uspokojeny, a je mi úplně jedno, jaký to bude mít dopad na ostatní. Toto není sebeláska, toto je sobectví. A sobectví Ježíš tvrdě kritizuje.

Milovat zdravě sám sebe znamená především přijmout sám sebe – takového jaký jsem. Přijmout rodinu, do které jsem se narodil, přijmout společenský status, do kterého jsem se narodil, a přijmout dobu, do které jsem narodil. Milovat zdravě sám sebe znamená přijmout svou povahu, kterou mám, a která do značné míry můj život určuje. Milovat zdravě sám sebe taky znamená přijmout své osobní prohry, které jsem již v životě udělal a které se z mého života nedají vymazat – jediné, co se s nimi dá udělat je, že se z nich poučím. Znamená to tedy přijmout svou osobní historii. Se svými úspěchy i pády. Milovat zdravě sám sebe taky znamená přijmout svá životní omezení – a podle nich si dávat reálné a splnitelné cíle, ze kterých pak mohu mít radost. Opak a neštěstí většiny z nás spočívá v tom, že si dáváme příliš vysokou laťku a šilháme po tom, nač nikdy nemáme šanci dosáhnout. A pak trpíme depresi, že jsme něco nezvládli. Často úplně zbytečně.

Hodně lidí nemá rádo sama sebe, ale nedokáží si to přiznat. A tak se ptejme, jestli přijímáme svůj život, jeho okolnosti, omezení i jeho výzvy. Ptejme se, jestli umíme milovat sami sebe – tak jak nás miluje Bůh. A jestli máme vůli uskutečňovat v našem životě ten Boží obraz, který byl do nás vložen – nakolik to je v našich silách.

Jestli to nedokážeme, pak je zpověď ideálním místem k tomu, abychom zde tento problém otevřeli a hledali s knězem cestu, jak z toho „zajetí“ ven.

z toho, co dělají (či nedělají) opakovaně a stále jim to je připomínáno („musí se mi třikrát říct, než vynesu koš“, „peru se s bráchou“ apod.). Jiné je to u dospělého – ten se s vinou mnohdy trápí dlouhou dobu, než začne řešit otázku odpuštění. Ovšem i dospělý člověk má, když si uvědomí svou vinu, prožít lítost spojenou s vědomím odpovědnosti za to, co udělal (a koho tím poškodil) a dojít odpuštění, které také znamená sněti této odpovědnosti. Pro dospělého je na místě trestu, které předpokládáme u dítěte, spíš osobní bolest a vnímání sociálních důsledků hříchu (poškodil lidské vztahy, zasáhl další osoby) a vědomí, že „trest“ vzal na sebe primárně Ježíš svým utrpením.

Je tedy třeba vnímat rozdíl mezi chápáním a prožíváním viny a odpuštění u dítěte a u dospělého a zároveň pracovat na tom, aby tak, jak dítě roste a dospívá, se transformovalo jeho chápání viny, lítosti a odpuštění do dospělé podoby. Nedojde-li k této transformaci od dětského pojetí k dospělému, dojde nejspíš k zvěčnění a z povrchnění v procesu smíření s Bohem. Odpuštění potom není chápáno jako dar Boží, ale jako výsledek nepříjemného a vcelku přesně vykonaného rituálu zpovědi. Vědomí odpovědnosti a chápání odpuštění jako láskyplné a pomáhající sněti této odpovědnosti Bohem není přítomno. Spíš se stane, že dospělý bude toužit po trestu, který by ho zbavil pocitu viny, ale tato touha nebude mít personální charakter, nebude výrazem důvěryplného vztahu s Bohem.

Shrnuto: **Děti by měly prožívat odpuštění jako projev bezvýhradné lásky Boží, která člověku pomáhá. Dospělý má na své úrovni prožít totéž, ale navíc je pro něho odpuštění také snětím odpovědnosti, kterou má za své činy, a osvobozením od povinností ležících v minulosti, kterým nedokázal dostat. Je to osvobození Boží mocí, která převyšuje radikálně lidské schopnosti.**

Vrůstání do pochopení tajemství

U všech důležitých prvků praxe víry platí, že člověk k nim má být přiveden, má být o nich informován, uveden do praktikování – ale tím nemá celý proces osvojování končit. Starý křesťanský pojem „mystagogie“ znamená uvádění do hlubšího chápání a prožívání různých tajemství víry. Svátost smíření i samotné Boží odpuštění jistě mezi tajemství víry patří a proto i u ní je mystagogický charakter důležitý. Do tajemství odpuštění jako takového i odpuštění ve svátosti smíření je třeba vrůstat.

Růst víry v odpuštění závisí na obecném růstu a rozvoji víry člověka a na shromažďování zkušeností s Božím odpuštěním. Je důležitou otázkou pro svátostnou praxi a pro katechezi (zejména dospívajících a dospělých), jak této mystagogické činnosti napomáhat. Je totiž možné, že odklon od individuálně konané svátosti smíření v některých evropských zemích (Německo, Švýcarsko) a také katastrofálně povrchní kající praxe u mnoha lidí v oblastech s tradičním většinovým křesťanstvím, jsou mimo jiné způsobeny právě tím, že chápání odpuštění a celá oblast svátosti smíření ustrnuly u mnoha křesťanů na stupni, odpovídajícím více méně dětské katechezi, a tak se toto chápání postupně „vzdálilo“ ostatním oblastem života člověka, které se vyvinuly do dospělých forem. V dalším životě potom buď praxe pokání stagnuje a dospělí se zpovídají jako děti (svátost smíření v podstatě nesouvisí s jejich životem, ale opakují v ní, co se kdysi naučili), nebo tuto „dětskou“ svátost odloží jako řadu jiných dětských věcí.

Domnívám se, že celou kající praxi, vycházející z adekvátní víry v odpuštění, není možné pro celý lidský život naučit v dětském věku, ale je třeba na jejím rozvíjení a kultivaci pracovat v dospívání i dospělosti. Bez této práce zůstanou výzvy k hojnějšímu zpovídání se a stesky nad nedostatečným vnímáním hříšnosti pouze slovy bez většího účinku.

ZPOVĚDNÍ ZRCADLO PRO DOSPĚLÉ

V návaznosti na teorii v předchozím článku přinášíme i praktický návod na zpytování svědomí v rámci přípravy vlastního nitra na slavení velikonočních svátků, a to v podobě netradičního zpovědního zrcadla, které je možné využít v přípravě na svátost smíření.

U prvního přikázání lidé většinou vyznávají, kolikrát se zapomněli pomodlit, případně, že se modlili nesoustředěně.

Zkusme najít odvahu místo vzpomínání, kolikrát jsme „neodříkali Otčenáš a Zdravas Maria“, zamyslet se nad tím, jak naše modlitba vypadá. Jestli odpovídá našemu věku, našemu životnímu stavu a našim možnostem. Máma tři děti asi nemá možnost modlit se tak dlouho, jak to dělá nějaká karmelitka v klauzuře. Na druhou stranu dospělý člověk, který ještě nemá závazky v rodině, anebo čerstvý důchodce, kterého ještě neskolila skleróza, může přemýšlet nad tím, kolik času své modlitbě dává. Nakonec zpověď není špatným místem, kde se mohu poradit, jak by moje modlitba mohla vypadat. Nejde o splnění povinnosti, jde o budování vztahu s Hospodinem.

Každého z nás trápí nesoustředěnost v modlitbě. Otázkou ale je, zdali děláme to, co je v našich momentálních možnostech, aby naše modlitba byla důstojná a kvalitní. A v neposlední řadě se zde můžeme také zamyslet nad tím, zdali čteme Biblii a kvalitní náboženskou literaturu. A pokud už se nadechujeme, abychom řekli, že nemáme čas, tak si ještě položme otázku, kolik času věnujeme televizi, četbě bulvárních novin, kolik času prosurfujeme a prochatujeme na internetu.

U druhého přikázání lidé většinou vypočítávají, kolikrát omylem řekli „Jéžíš Marija“. Tím je „celá dvojka“ hotová.

Je-li jméno Božím symbolem, položme si otázku, zda je pro nás Bůh skutečně BOHEM. Je Bůh skutečně alfou a omegou mého života, anebo jen „nějaká skutečnost“ stojící na okraji mého života? Není Bůh náhodou jen okra-

sem mých vlastních plánů a tužeb? To jsou provokující otázky. Nebojme se u nich zůstat.

Třetí přikázání často tvoří výčet nedělí, ve kterých dotyčný nebyl na mši, většinou proto, že byl nemocný.

Kdybychom tak našli odvahu zamyslet se nad tím, jestli je ještě neděle pro nás svátečním dnem a je to i v našem životě znát. Jsou věci, které nemůžeme ovlivnit. Většina lidí musí uživit rodinu, a v regionech s vysokou nezaměstnaností si mnozí nemohou dovolit nejit do práce v neděli. Neřešme to, co nemůžeme ovlivnit.

Avšak jsou lidé, kteří se do práce „schovávají“. Workoholismus a závislost na práci už není jen vtipným označením „stálých dřičů“, ale také běžnou diagnózou v klinické psychologii. Položme si tedy otázku: Dokážeme smysluplně odpočívat? Dokážeme si v neděli najít čas na své nejbližší, na četbu nějaké duchovní literatury, na procházku, při které bychom přemýšleli i sami nad sebou? Dokážeme si najít čas sami na sebe, anebo se z nás postupně stávají unavené lidské trosky a chodící mrtvolky?

Když člověk středního věku při zpovědi vyznává, že „neposlouchal tátu a mámu“, kněz neví, jestli má plakat anebo se smát. Čtvrté přikázání nespočívá v tom, že budeme nad smrti poslouchat své rodiče a zpovídat se z toho, že to neděláme.

Protože je toto zpovědní zrcadlo koncipováno pro dospělé, omezíme se na to, co se dospělého člověka většinou týká. Dospívající člověk by si měl položit otázku, nakolik své rodiče respektuje a má k nim úctu, i když může mít na plno věcí jiný názor. Marná sláva – dokud nás rodiče živí a žijeme s nimi v jedné domácnosti, máme povinnost je respektovat.

Možná by ale také nejednomu mladému člověku prospělo zamyslet se nad tím, zdali

není na svých rodičích příliš závislý, jestli má odvahu stavět se postupně rovnýma nohama do svého života. Rodičové mladých lidí by si (zcela vážně) měli položit otázku, jestli postupně dovolují svým dětem, aby se z nich staly samostatné bytosti, anebo si na ně dělají celoživotní nárok. Staří lidé by se měli poctivě zamyslet nad tím, zdali svým dospělým dětem příliš nemluví do života. A lidé po třicítce si mohou začít klást otázku, zdali se snaží svým stárnoucím rodičům podle svých možností pomáhat (a připomínáme pro obě strany, že je rozdíl *poslouchat a pomáhat*).

Páté přikázání lidé většinou stručně přejdou slovy „nikoho jsem nezabil a nikomu neublížuju“. Tak snadné to ale není.

Zkusme začít vztahem k sobě samým. Je zvláštní, že u následujícího, tedy šestého přikázání, lidé často detailně vyznávají „kolikrát, s kým a jak“ toto přikázání porušili. Zajímavé je, že ale málokdo např. v podobném duchu u pátého přikázání vyzná: „Vykouřil jsem za měsíc dvě stovky cigaret, protože jinak jsem se nedokázal zklidnit. Utratil jsem tak tisícovku a pohrávám si s vlastním zdravím.“ Nebo: „Vypil jsem za dva měsíce tři litry tvrdého alkoholu a řešil jsem tak svoje úzkosti.“ Drogy a jejich zneužívání většinou nebývají ve zpovědních zrcadlech ještě zmiňována, byť se jedná o fenomén častější, než jsme ochotni si přiznat. To ale neznamená, že to můžeme „jen tak přejít“.

Není smyslem tohoto zpovědního zrcadla mravokárně kázat o různých závislostech, ale bylo by dobré, abychom se zamysleli, co si svými závislostmi řešíme a položili si otázku, co by se v této oblasti dalo změnit. Jsou věci, které nezměníme – protivného životního partnera, nelehkou situaci v práci, životní zklamání a podobně. Jsou však věci, které změnit můžeme – minimálně své postoje k těmto situacím. Bylo by velmi přínosné, kdybychom si u zpovědi položili otázku, co je

v našich silách, abychom změnili, a o to se také snažili.

Také by bylo dobré zamyslet se nad tím, nakolik ubližujeme lidem ve svém okolí, svými blízkými počínaje. Nejde jen o fyzické násilí, i když to ani dnes zdaleka není výjimkou, ale jde o dusno a zbytečné napětí, které můžeme vytvářet.

U šestého přikázání jsou naše zpovědní zrcadla poměrně rozsáhlá. Proto si zde dovoluji být poněkud stručnější.

Zkusme si především položit základní otázku: Slouží mi moje sexualita, která je Božím darem, k mému růstu a obohacení sebe i mého životního partnera, anebo jsem její otrokem? Dělán vše, co je v mých silách, abych jejím otrokem nebyl?

Zastavíme se pouze u jednoho fenoménu, který některá zpovědní zrcadla nezmiňují, protože se jedná o fenomén dosti nový – a tím je internetová pornografie. A opět jen pár otázek: „Co si tímto činěním nahrazuji? Kdy k tomu nejčastěji sahám? Jaký je kořen této mé závislosti? Mám odvahu to řešit?“ To jsou otázky daleko podstatnější, než pouhé výčty „kolikrát“ apod.

Sedmé přikázání se také často odbude slovy: „Nikoho jsem neokradl a trošku nepoctivý člověk být musí, protože jinak by dnes neobstál“.

Možná bychom se zde mohli zamyslet nad stylem našeho života. Myslíme jen na sebe, případně na svou rodinu, anebo dovedeme i myslet na ty, kdo jsou na tom daleko hůře než my? Nejde jen o chudáky někde daleko v Africe. Jde i o lidi, kteří žijí vedle nás, možná sedávají v lavici vedle nás v kostele, a žijí skutečně „z ruky do huby“. Žiju střídme a dokážu se podělit s těmi, kdo jsou na tom daleko hůře, než já a moje rodina?

Osmé přikázání se týká pravdy a lži. Můžeme se tedy nejen ptát na to, jestli mluvíme